

всякога най покорныйтъ сынъ отъ всичкитъ сынове и чи нищо нѣма да върша безъ неговата воля.

Кольо, Грабчу.

Работата ся свърши; сынъ ви приема каквото му кажете.

Грабчо.

Сега работата е въ добръ пжтъ.

Кольо, Славчу.

Оправися; баща ви е задоволенъ отъ обѣщаніята ви.

Славчо.

Слава Богу!

Кольо.

Сега, господари, разговорете ся и сами. Ето ви съгласны въ всичко, карахте ся безъ да знаете и вий защо.

Славчо.

Бай Кольо! Азъ ще ти съмь задълженъ въ цѣлйитъ си животь.

Кольо.

Нѣма защо, азъ испълнихъ просто длъжността си.

Грабчо.

Голѣмо добро ми стори ты, Кольо. Ты заелужвашъ за това една добра награда. (*Грабчо бърка въ джебѣтъ си и тръси; Кольо простира ржката си, но Грабчо изважда само шарената си кржпа и казва:*) хайде сега, азъ нѣма да забравя, бжди спокоенъ.